

Posamezna številka 6 vinarjev.

„DAN“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 1. uri zjutraj; v ponedeljkih pa ob 8. uri zjutraj. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnistvu mesečno K 1'20, z dostavljanjem na dom K 1'50; s pošto celoletno K 20'—, polletno K 10'—, četrletno K 5'—, mesečno K 1'70. — Za inozemstvo celoletno K 30'—, Naročnina se pošilja upravnistvu. — Telefon številka 118.

DAN

NEODVISEN POLITICEN DNEVNIK.

Posamezna številka 6 vinarjev.

Uredništvo in upravnistvo: Učiteljska Tiskarna, Francišanska ulica št. 5. Dopisi se pošiljajo uredništvu. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo, rokopisi se ne vračajo. Za oglase se plača: peti vrsta 15 v, osmrtnice, poslana in zahvale vrsta 30 v. Pri večkratnem oglaševanju po- pust. — Za odgovor je priložiti znatno. — Telefon številka 118.

Mučna tišina.

Avstrijski narodi so preživeli nekaj dni polnih negotovosti. Mučna tišina je vladala nad vso javnostjo. Vse je pričakovalo novih poročil: Kaj je novega z Dunaja? Kaj pravijo v Londonu.

Ko je bil v petek odpovedan kronske svet, smo si nekoliko oddahnili. Vedeli pa smo vsi, da s tem vprašanje še ni rešeno.

Članek V. temeljnega drž. zak. z dne 21. dec. 1867 določa, da je cesar vrhovni poveljnik cele armade in da on odloča za vojno ali za mir. Avstrijsko časopisje je imelo letos parkrat priliko hvaliti miroljubnost avstrijskega vladarja — in v tej miroljubnosti je bilo še zadnje upanje, da se ohrani mir. Ako tudi to upanje pade potem pridejo lahko viharji časi.

Pisalo se je, da se ne misli rešiti le eno vprašanje — ampak cel kompleks vprašanj, ki ga tvorijo danes sporne točke na jugu.

Izkušnja nas uči — videli smo to tudi v balkanski vojni — da vsaka izprememba prinese s seboj nešteto novih sporov. Kadar se podira kaka stara stavba se naenkrat pokažejo tudi sosednje hiše v drugačni podobi. Tako je tudi pri izpreminjanju državnih mej.

Kakor hitro je padla stara Turčija, takoj je nastalo na kupe zamotanih vprašanj, ki so po dolgih križah pripravile sedanji položaj.

Bojni bog je nekak malik, ki ga molijo narodi: sedi ponosno na svojem prestolu in zapoveduje množicam.

Poleg bojnega boga, pa je tudi »bojni vrag« — ki divja v človeštvu in ga hujša na boj. In zdi se kakor da je bojni vrag obvladal vso Evropo in jo navdahnil s svojim uničujočim duhom. Kakor črna pošast se plazi in omamlja množice, ki hočejo boja, boja, boja...

V mučni tišini zadnjih dni je lahko marsikdo videl grozno sliko bodočnosti ako bo bojni vrag premagal Evropo.

Ko bi pri tem imelo govoriti ljudstvo, n. pr. da bi se glasovalo, ni dvoma, da bi bila velika večina za mir. V Avstriji bi bili vsi slovanški in tudi neslovanški glasovi za to, da se vse mirno poravnava. Toda ljudstvo o tem nima besede.

Oni, ki tvorijo temelj države in potrebujejo miru, da rešijo sebe in svoje, pri tem ne pridejo do besede. V težkem pričakovanju so čakali novih poročil.

Te dni pade odločitev — se je slišalo — in obenem so se raznašale razne novice.

Nizko se je zamračilo nebo in nobeden ni mogel kaj gotovega povedati. Pod pezo te negotovosti smo čutili tem bolj, da je sreča na-

rodov v jasnih mirnih časih, ko vlada red in mir — pravica in svoboda.

Rast germanizacije.

Maribor, vel. trav. 1913.

»Die Besiedlungstätigkeit der Südmärk in St. Egidij«. Pod tem naslovom so se bavili v zadnjih dnevih nemškonacionalni listi z močjo, rasto in vspehi pomembnega dela »Südmärke«. Zasluga za te spise, si je največ pridobil dr. Janeschitz, sin slovenskih staršev, ki pa danes igra kot tak zelo žalostno vlogo nemškega idealista, kajti njegov članek naj ima namen, ublažiti napetost ki danes vlada med »Südmärke« in »Heimstattom«. Obe ti germanizatorični organizaciji sta si nekam v lašeh in sicer radi »konkurence«, ki jo delate druga drugi. Znano je, da naseljevanje »Südmärke« po Frissovem receptu, ni imelo onega uspeha in sadov, ki so jih pričakovali pangermanski petelini v Gradcu in po Slov. Štajeriji, kajti vsi stotisoči »Südmärke«, so se izkazali še dosti preslabi, izpodbiti Slovencev v St. Ilju. »Südmärke« se je v nadaljnjem ustrašila lastnega otroka in izjavila, da noče več žrtvovati v oni meri, kot doslej. Njen eksponent, Fraiss, je dobil nekak »lauffpass«, kar ga je pa tako vjezilo, da je s svojimi somišljeniki začel ustanavljati podružnice »Heimstatt«, ki bi naj na lastno pest nadaljevale to, kar je bila započela »Südmärke«.

Janežič pa si seveda ne upa kar direktno na dan z nasvetom, da bi se »Südmärke« in »Heimstatt« pobotala in za to poje najprej hvalo »Südmärke« in podkrepljuje ta slavošpev kaj značilno s številkami.

In so le te številke vredne, da se bavi naša javnost z njimi? Gotovo. Janežič pravi, da je »Südmärke« od leta 1905. z velikimi žrtvami nastanila v St. Ilju nad 40 rodbin nemških protestantov, ki štejejo do 300 ljudi. Pokupila je v teh sedmih letih celih 1500 oralov zemljišč, ki so bila po veliki večini do takrat last Slovencev in jih oddala na že omenjene »priseljence«. To nesmiselno ravnanje, kot že rečeno, pripravilo je »Südmärke« skoro do bankrote in stvar je nekaj časa spala. Po občnem zboru v Salzburgu l. 1912., pa se je z naseljevanjem zopet pričelo. Na tem zborovanju se je kot znano, sklenilo, da bo v bodoče tudi »Südmärke« zopet nadaljevala z nakupovanjem slovenskih zemljišč, oz. z naseljevanjem nemških kmetov, obrtnikov itd. Sklenilo se je tudi, da porabi »Südmärke« samo za naseljevanje v St. Ilju letno 100.000 K! Ta ogromna svota naj pokaže v prvi vrsti, da se »Südmärke« ne da prekiniti od »Heimstatt«. Zadnja leta se je porabilo za St. Ilj sledeče: leta

1911. 20.000 K, leta 1912. kar celih 80.000 K, a letos v teh kratkih mesecih že celih 30.000 K! Vsega skupaj torej ogromna svota 130.000 K. Leta 1912. je bilo na novo naseljenih 9 nemških rodbin, a letos že 4, ki vse skupaj štejejo že do 64 duš! Obrtnik je med temi samo eden, vse ostale družine pa pripadajo kmetškemu stanu. Skupna velikost ravnokar navedenih posestev obsega 230 oralov. Vse to pa gre, tako trdi Janežič, Südmärki še mnogo prepočasno in odsihmal bo še podvojila svoje sile, tako, da si v teku 10 let spravi vsaj polovico v svojo last.

So to velikanske številke in strašen je sistem, ki tiči v vsem tem. Slovenska posest v St. Ilju torej vidno pada, rase pa moč nemške. Roko v roki s padanjem slovenske posesti v St. Ilju pa napreduje tudi nemoralna med tamošnjim ljudstvom, kajti, slovenski fantje in slovenski moške so, ki popivajo v nemških benzinah St. Ilja z nemškimi priseljenci in nemškimi dečlami. Iz popivanja nastajajo pijančevanja iz teh pa seveda vse preje kot dostojne stvari.

Pogreza se morala...

Ni to morda pri vseh ali pri veliki večini. Ne, do danes jih še ni mnogo okuženih, a kako dolgo bo, da postanejo?! Naše ljudstvo ima sicer ogromno množico moralne pietete, znano pa je, da je ravno morala najkopičljivejša stvar in če padajo skrajja le počasi stebrički, se kmalu potem začno podirati stavbe. Imamo tu torej Slovenci težak, da, človek bi skoro dejal, nadčloveški boj, kajti, vzgajati moramo začeti ljudstvo k temu, da na eni strani ne prodaja svoje grude za južne groše Nemštvu, na drugi strani pa, da se ne da podivjati v nramnostnem oziru. Ne moremo v tem zahtevati posameznega strankarskega dela. Drevi, v katerih živi St. Ilj in njegovi Slovenci so silno resni in skrajni čas je, da vse, kar čuti slovensko, osredotoči svoje moči v eno silo in vrže le-to nezdvojeano, nezmanjano štetijskim Slovencev v pomoč, če ne pade St. Ilj, a za njim pade tudi Maribor. Potem pa je odprta pot daleč tja do Save... Ironija pa je, če piše v svojem kometarju na ta Janežičeva izvajanja »Straža«, da se more Slovenec v St. Ilju rešiti le z mladeniškim organizacijami in Mariborjani družbami. Zdi se nam, da so nje gospodje uredniki zopet malo preveč »glaš pokukali«, kajti ves dober utis prvotnega tega izvajanja gre po vodi če človek bere, kako si hočejo na ta način in s takimi sredstvi dobiti za res slovensko stvar zadostno, številnih pristašev. Prihranite gospodje, take reči za prihodni predpust in, ne delajte politične reklame v teh tako zelo važnih, da, usodnih časih. Bodite še vi enkrat samo to, kar bi morali biti, namreč — Slovenci. Če do tega spoznanja ne pridete, pade še kdaj vsa

krivda na vaše glave. Vsem ostalim štajerskim Slovencev pa — in v prvi vrsti onim v Mariboru — ključmo: Zdravite se v zadnjih trenutkih, pošiljajte v toli ogrožen St. Ilj svoje ljudi! Govorite ljudstvu, hodite medeni, pokažite mu, da vam je vse na temu, da ga vidite živeti — v narodni svobodi!! Spectator.

Slovenska zemlja.

Marija v Puščavi.

Do Ruš pri Mariboru se pelješ, ali pa do Fale in potem še slabo uro peš in dospješ v krasno, divno romantično »Marijo v Puščavi«. Ta kraj, zavarovan od vseh strani po orjaku Pohorju, je kar utvarjen v to, da si človek v pomladnem in poletnem času oddahne v čistem in svežem zraku. Čudno pa je pri vsem tem to, kako malo ali pa nič pozornosti posvečamo baš Slovenci temu kraju. Grabežljiva nemška roka nam grabi kos za kosom po Pohorju, nam gradi konkurenčna gorska zavetišča, a mi v svoji slovenski brezbriznosti, se ne oziramo niti po tem, kar nas kar naravnost v oči bode. In kaj bi se ne dalo vse napraviti v »Mariji v Puščavi«! Par podjetnikov, založenih s potrebnim kapitalom, bi našlo tu bogato odškodnino, kakor hitro bi se napravilo tukaj letovišče. Vile, par hotelov in dopomoglo bi se proti eksemplarju našega divnega Bleda. Tam jezero na vznosu očaka Triglavja, a tu gozdno zatišje, polno osvežujočega diha pohorskih gozdov, obdano od Pohorja samega... A ne le letovišče za pomlad in poletje, bi postala »Marija v Puščavi«. Ne, tudi za zimo bi bila lahko imeniten rendez vous turistom in ljubiteljem zimskega športa. K naravnim, prirodnim ugodnostim, pa pride še druga okolnost: Velika elektrarna firme »Bun«, ki se danes gradi pri Selnici ob Dravi, bi tudi lahko oskrbovala vso razsvetljavo, tako, da bi postala »M. v P.« kmalu lahko eno najkonfortnejših zbirališč, skozi malone vse leto. — Na vse to se je že lani opozarjalo našo javnost tudi v »Slovenskem Narod«, toda očitno brez uspeha, dasi je bila že takrat nevarnost, da se tamkaj nastani angleška družba hotelskih podjetnikov. Ali bi se v tem oziru res ne dalo ničesar doseči? Kaj, ko bi poskusili naši veliki denarni zavodi, če že nečemo to storiti privatniki? Prihodnjik kaj več! Pohorec.

Spominjajte se dijaškega društva „Domovina“!

svojo krinko; pokazal se je lep in mračni obraz Magdalene Feronove. Ustavila se je, da vidi, kaj se bo godilo.

Vojvodinja ni izgubila niti trenutka. Kakor hitro je slišala besedo Puščavnikova jama, je vzkliknila: »Kako sem neumna! To bi si bila morala misliti!... Gospodje! Gospodje!...«

Ob vojvodinjinem klicanju se je ustavilo kakih dvajset jezdecev in jo obkolilo.

»Gospodje,« je velela vojvodinja, hlineča silno razburjenje, »pravkar sem prejela vest, da je vrget kralja konj iz sedla in da se je zatekel v Puščavnikovo jama. Bojim se, da se mu je zgodila nesreča.«

Vojvodinja je zapodila konja v dir, sledila pa ji je vsa četa jezdecev.

Lepa Feronka pa, ko je videla, da drevi vojvodinja proti jami, se je obrnila mirno nazaj proti Fontenbloju.

— — — — —

S tisto čudovito lahkotnostjo hlimbe, ki je tvorila v njegovi sirovi naturi »civilizirano stran«, je kralj v trenutku, ko je zagledal vojvodinjo Etanpsko, premagal gnev, ki mu je že stiskal pesti, ter zaklical veselo.

»Na, da, gospodje! Živ in zdrav! Pri Bogorodici, vaš kralj je videl že vse drugačne reči!...«

To je rekel kar tako tja v en dan.

»Živel kralj!« so ponovili dvorjani.

Dnevni pregled.

Piskavo prepričanje nemških listov. Kdo bi se ne spominjal vroče ljubezni, ki so jo gojili in izkazovali avstrijski Nemci Albancem, Kulturo, talent, viteštvo, junaštvo, politično zrelost — vse to so pripisovali Nemci Albancem v isti meri kot sebi. Zato jih je grof Taaffe na tržaškem spektaklu imenoval »Brüdervolk« — bratski narod. Mažari niso hoteli ostati zadaj, zato so se podvizali, da dokažejo krvno sorodnost med Mažari in Albanci. Mi nečemo reči, da Nemci in Mažari niso imeli prav, hočemo le povedati, kaj pišejo sedaj nemški listi. »Tagespost« piše: Kakor se vidi, Albanci nimajo tiste politične zrelosti, da bi mogli tako važno vprašanje (vprašanje državne oblike) sami razrešiti. Poglej ga Mihelna, kako piše sedaj, in kako je pisal pred par tedni, na vseh odprtinah se cedde same ljubezni do Albancev. Toda zastoji, Mihel, Albanci so tvoji bratje. Protokol tržaškega spektakla hrani dokument, ki ga je doprinesel grof Taaffe.

Kaj stori sedaj Avstrija? Nemci in njihovi izborni žurnalisti so konstatali, da Albanci niso dosti zreli za državno življenje — toda državo in avtonomijo so jim priznale na pristisk Avstrije, Nemčije in Italije vse vesiles na londonski konferenci. Kaj storiti? Prvič sedaj ne vidijo nemški in italijanski politični krogi v tem nobenih komplikacij: samo ob sebi razumljivo se jim zdi, da se Albanijo zasede (pomiri) (pacificira) kakor pravijo diplomati.

Essad-paša — nezanesljiv! Koliko hvale, koliko občudovanja je bilo po nemških listih, dokler je bil Essad paša poveljnik Skadra! Sedaj, ko je postal kralj Albanije, je pa naenkrat nezanesljiv. Zakaj? Nemcem se zdi Essad paša nezanesljiv zato, ker ni sovražnik za hrbtom Črnogorcev in ob boku Srbov. Oni bi radi, da bi Essad paša oz. Albanci napadali Črnogorce za hrbtom, Srbe pa od strani.

V kakšen namen je bila vstvarjena Albanija? Nemci pravijo: »Niti Italija, niti Avstroogrska ni začela s prstolovščino albanske avtonomije radi modrih oči Albancev: temveč zato, da bi ne bila ogrožena njihova državna varnost od srbsko-ruske strani. Ker pa točasna Albanija te naloge ne more izpolniti — jo morata (naloge namreč) vzeti v roke obe jadranski velesili.« (Tagespost).

Kaj bo delala Avstrija v Albaniji? Ista Tagespost pravi: »Avstrija in Italija bosta delali v Albaniji red in oni, ki bi se hoteli tej urejajoči roki protiviti, bosta naučili pravil pojmov o evropski kulturi.« (Veliko resnice v tem!)

Iz poštne službe. Za poštarja je imenovan ekspedijent Ivan Pfeifer za Leskovec pri Krškem, za pošta-

LISTEK

M. ZEVAKO:

V senci jezuita.

(Dalje.)

Borba v srcu Franca I. je trajala več minut, smrtnotežkih minut; Zileta si ves ta čas niti ni upala prestopiti, boječa se, da ne bi s tem podrla čara, ki je jemal kralju odločnost.

Borba je trajala dolgo; zakaj v takšnih položajih so minute enake uram.

Toda mahoma je ošinil Franc I. deklico s plamenečim pogledom. Vsak pomislek je bil zginit v njegovi duši; ugasnil je sleherni strah, zamrl sleherni glas vesti. V njegovi domišljiji so igrala samo še slike pohote, ki jo je čutil tako blizu, v brezpogojnem dosegu svojih želja. Celo gotovost, da zagreši s tem krvoskrunstvo, ga je podžigala le še bolj. Vsa njegova gladka zunanost se je odluščila kakor rahla politura. Bil je samo še nasilni soldat, razuzdani zavojevatelj, zver, ki se goni...

Ves prepadel je zarenčal:

»Kdo ti pa pravi, da sem tvoj oče?«

V dalji je začula Zileta konjski topot.

Franco I. ga ni slišal.

Prijel je deklico za obe zapestji:

»Tvoj oče?... Ali si nora?... Jaz sem tvoj kralj... tvoj ljubljene sem... Ljubim te — ali me ne razumeš?...«

Vzravnal se je kakor žrebec, kadar zasope vonj kobile.

Ona se je odmeknila, ne da bi rekla besedo; samo njegovi žareči sapi je hotela uiti.

»Ljubim te...« je zajecjal on z gostim smehom... »In tudi ti ljubiš mene, kaj ne da?... Ljubiš me... povej, da me ljubiš... no!...«

Prijel jo je krog pasu.

»Evo ga! Živ je in zdrav!... Živel kralj!«

Evo ga! Živ je in zdrav!... Živil kralj!«

Ti kriki so izbruhnili ravno v trenutku, ko je zbirala Zileta v svoji grozi poslednje moči, ki so ji še ostajale, da pahne od sebe tega samca, blaznega od strasti.

Franco I. se je okrenil, ves blede od groze.

Zagledal je vso jama polno ljudi.

Na čelu lovecv pa je bila pritekla vojvodinja Etanpska; prišla ga je za roko in vzkliknila:

»Oh, Bog bodi zahvaljen! Živ in zdrav!... Gospoda, živel kralj!«

»Živel kralj!« so odkliknili plemiči.

Tam v oddaljeni goščavi pa so peli rogovi zmagošlavno svoj »Halali!«...

— — — — —

Kaj se je bilo zgodilo?

Zenska, ki je jahala v moški obleki in s črno krinko na obrazu, je bila nekaj minut s kraljem vstric.

Mahoma pa je spoznala pot, ki jo je ubiral Franc I.

»Vraga! Saj to je pot proti Puščavnikovi skali!« je dejala in ustavila svojega konja.

Odslej je videla v vseh prizorih, ki jih je opazovala iz dalje, njih posebni pomen: kralj je ostajal zadaj, La Šatenjre pa je vlekel Zileto naprej.

Neznanka se je zagrohotala.

»Ubogi Franc!« je dejala. »Kakšno žalost mu bom nakopala s tem, da mu zabranim, stori novo lopovščino!...«

Popustila je konju vajeti in ga zagnala v divji galop.

Deset minut nato je dohitela lovec, ravno v trenutku, ko je dospela tudi vojvodinja Etanpska in zapazila z gnevom, da manjka kralja in Zilete.

Neznanka je zagledala vojvodinjo in se je približala.

»Ali iščete kralja, madam?« je dejala porogljivo.

»Kdo ste?...« je rekla vojvodinja osuplo.

»Kaj bi se menili za to... Za vas sem prijateljica, ker vam prihaja povedat, da se nahaja kralj ta hip v Puščavnikovi jami, in da ni sam.«

To rekša, je jahalka obrnila konja, oddirjala naglo in izginila v gozdu.

Sto korakov odondot je snela

»Na konje, gospoda, da bo ta smešni dogodek vendar že enkrat pri kraju!«

Vse je planilo h konjem.

»Ali bo vaše Veličanstvo prisostovalo halaliju?« je vprašala vojvodinja Etanpska.

»Ne, ne... vrnimo se v grad.«

»Potem zamudiš dva halalija, Franc!« je zamrmrala vojvodinja Etanpska, tako da je slišal samo on in nihče drugi.

Franco I. je pomeril s takšnim pogledom, da je Ese, ki je bil ujel njegov izraz, zajahal h kneginji in ji dejal ironično:

»Meni se zdi, madam, če zavisi ta reč samo od njegovega Veličanstva, potem bo moral čakati še dolgo na hvaležnost, ki ste mi jo obljubili.«

»Videli bomo!« je rekla Ana z izzivajočim obrazom.

Nato se je obrnila k Zileti, ki je bila vsa blede in drhteča se je držala le z neverjetnim naporom pokoncu:

»Skrb za gospo vojvodinjo Fontenbloško prevzamem jaz.«

Kralj ni slišal teh dvomnih besed; bil je že zunaj in se je zavihtel na konja enega izmed malih plemičev z dežele, ki je zajecjal, pijan od veselja in ponosa:

»Ah, sir, kolika čast za mojo rodbino!... Nihče ne bo poslej več jahal tega konja!...«

»Dajte si ga v okvir, gospod, in mir besedi!« je zaklical Franc z grobo in nervozno veselostjo.

Zato ji bođi ohranjen v zlati knji-
gi slovenske literature časten spo-
min! —

Josip Plankar,
posestnik in gostilničar na Dolenjski
cesti v Ljubljani.

Mali oglasi.

Beseda 5 vinarjev. Najmanjši znesek 50 vinarjev. Pismenim vprašanjem je priložiti znamko 20 vinarjev. — Pri malih oglašitvah ni nič popusta in se plačujejo vnaprej; zunanji inserenti v znakah. Zaključek malih oglasov ob 6. uri zvečer.

Glasovirje, pianine, avtomate, gramofone, plošče prodaja, uglašuje, popravlja solidno Josip Oblak, Ljubljana-Glince 92.

Cenjenim obiskovalcem Trsta se priporoča prenočišče v hotelu H. Kosič, ulica Carradori št. 15. Cene nizke. — Skupno več dijakov, najnižja cena.

Stanovanje, obstoječe iz dveh ali treh sob, in če mogoče z nekoliko vrta se išče za avgustov termin. Ponudbe z navedbo stanarine se prsi pod P. F. na »Prvo anončno pisarno«.

Kdor si želi nabaviti nagrobni spomenik, si naj ogleda zalogo pri Sv. Križu (novo pokopališče v Ljubljani), kjer vam najceneje in s solidnim delom postreže domača tvrdka Fr. Kunavar, kamnosek.

Praktikanta farmacije išče lekarna na deželi. Ponudbe: Praktikant »Prva anončna pisarna«.

Gospod se sprejme na hrano, Stari trg št. 12, II. nadstropje.

Gospodična z večletno prakso želi službe kontoristke ali blagajničarke. Ponudbe pod »Poštenost« poštno ležeče Ljubljana.

Gramofonske plošče

Plošče preje K 4—, sedaj samo K 1.95. Velikanska zaloga gramofonov! Zahtevajte cenike.

K 1.95 K

25 cm velike, dvostranske, priznane najboljše znamke prodajam radi velike zaloge pod last. ceno

Fr. P. Zajec, Ljubljana, Stari trg št. 9.

Prva delavnica

v Ljubljani za popravila vseh vrst čevljev

Hitro in trpežno izvršitev po nizki ceni. Prešernova ul. 9 na dvorišču.

I. Kranjski perutninarski zavod.

Alex. Hedžet Zgor. Šiška p. Ljubljani. Telefon 276

razpošilja za sezono živo in zaklano z mlekom pitano najfinjšo perutnino, in sicer: purane, gos, race, poularde, kokoši piščeta za peči in ocveti. Zunanja naročila se točno in solidno izvršujejo. Ceniki zastoj.

Naročite in širite „Dan“

Nič ne pomagaj!

Edina in največja zaloga najnovejših

gramofonov in godbenih avtomatov je v Ljubljani Sodna ul. 5.

Radi velikanske zaloge so plošče katere so preje stale K 4— sedaj samo po K 1— izključno strokovno popraviljanje vseh vrst gramofonov in godbenih avtomatov, uglaševanje itd.

V plačilne težkoče zašli trgovci in industriji

se ranžirajo

najhitreje in popolno diskretno in se v to svrhu tudi denar preskrbi.

Vprašanja pod »Filijalka Ljubljana« na upravo »Dneva«.

Tržne cene v Ljubljani.

Tedensko poročilo od 25. aprila do 2. maja.

		Cene v kronah	
		od	do
1 kg govej. mesa I. vrste	1.80	2.00	
1 „ „ „ II. „	1.60	1.80	
1 „ „ „ III. „	1.50	1.70	
1 telečjega mesa	1.80	2.00	
1 prašič. mesa (svež.)	2.00	2.20	
1 „ „ (prek.)	2.20	2.40	
1 koštrunovega mesa	1.40	1.50	
1 masla	2.60	2.80	
1 masla surovega	2.60	2.80	
1 masti prašičje	2.00	2.10	
1 slanice (špica) sveže	1.80	1.90	
1 slanice prekajene	1.90	2.00	
1 sala	1.80	2.00	
1 čajnega masla	3.20	3.60	
1 margarinkega masla	2.00	2.20	
1 jajce	0.05	0.06	
1 liter mleka	0.20	0.22	
1 „ „ posnetega	0.08	0.10	
1 „ smetane	0.90	1.00	
1 „ kisla	1.40	1.60	
1 kg medu	1.20	1.70	
1 piščanec	0.40	0.50	
1 golob	1.60	2.30	
1 raca	7.00	8.00	
1 gos	35.00	40.00	
1 puran	35.00	40.00	
100 kg pšenice moke št. 0	35.00	40.00	
100 „ „ „ 1	35.00	40.00	
100 „ „ „ 2	34.00	39.00	
100 „ „ „ 3	33.50	38.50	
100 „ „ „ 4	32.50	37.50	
100 „ „ „ 5	31.60	36.60	
100 „ „ „ 6	30.80	35.80	
100 „ „ „ 7	28.30	33.30	
100 „ „ „ 8	16.50	21.50	
100 „ koruzne moke	26.00	31.00	
100 „ ajd. moke I. vrste	48.00	53.00	
100 „ „ II. „	48.00	53.00	
100 „ ržene moke	30.00	35.00	
1 „ fižola	36.00	41.00	
1 „ graha	40.00	45.00	
1 „ leče	40.00	45.00	
1 „ kaše	28.00	33.00	
1 „ ričeta	24.00	29.00	
100 kg pšenice	23.00	28.00	
100 „ rži	21.00	26.00	
100 „ ržmenja	20.00	25.00	
100 „ ovsja	22.00	27.00	
100 „ ajde	22.50	27.50	
100 „ prosa belega	19.00	24.00	
100 „ „ navadnega	19.00	24.00	
100 „ koruze	19.00	24.00	
100 „ krompirja	6.00	11.00	
100 „ činkvantine	23.00	28.00	
100 „ scene	7.50	12.50	
100 „ slame	5.00	10.00	
100 „ stelje	3.00	8.00	
100 „ detelje	8.00	13.00	
Cena trdemu lesu za m ³	9.50	12.00	
Cena mehkeemu lesu za m ³	8.00	11.00	
Prašiči na klavnici	1.10	1.30	

Kupujte „Dan“.

„Dan“ je edini slovenski neodvisni politični dnevnik.
 „Dan“ je najbolje informiran slov. dnevnik.
 „Dan“ je edini slovenski dnevnik, ki izhaja tudi ob nedeljah in praznikih.
 „Dan“ je najodločnejši neodvisni jutranji list.
 „Dan“ je najcenejši napr. dnevnik; posamezni izvod po 6 vinarjev, s pošto mesečno le K 1.70.
 „Dan“ je razširjen v najširših ljudskih slojih, ker ga vsakdo rad čita in je zato jako uspešno oglaševanje v njem.
 „Dan“ prinaša interesantne in znamenite zgodovinske romane.
 „Dan“ prinaša znamenite sodobne politične karikature.
 „Dan“ je odločen zagovornik vseh zatiranih.
 Sirite „Dan“ med ljudstvom.

Tržaške Slovence

opozarjamo, da se prodaja v Trstu dnevnik »DAN« v sledečih toba-karnah:

ŽELEZNIK, Sv. Ivan.
 TROGAR, ulica Giulia.
 BONORA, ulica Stadion.
 TREVISAN, ulica Fontana.
 STANIČ, ulica Molinipiccolo.
 SEKOVAR, ulica Kaserma.
 BAJC, ulica Gepa.
 LAVRENCIČ, trg Kaserma.
 MOŽE, ulica Miramar.
 HREŠČAK, ulica Belvedere.
 ARTOS, ulica Belvedere
 KICHEL, Rojan.
 GERŽINA, Rojan.
 VIVODA, Rojan.
 BENUSI, Greta.
 HRAT, ulica Poste.
 BILLAN, ulica Cavana.
 RAUNACHER, ulica Campo Marzio.
 RAUTINGER, ulica Riva Grumula.
 PAPAN, ulica Ponte dela Fabra.
 BEVK, trg Goldoni.
 SCHERMIN, ulica Bariera.
 PELISAN, ulica Bariera.
 BEDENJ, ulica Madonna.
 BELLO, ulica V. Bernini.
 GRAMATICOPULO, trg Bariera.
 PAPIČ, ulica Sete Fontane.
 MURARO, ulica Sete Fontane.
 BRUNA, ulica Rivo.
 RONČELJ, ulica S. Marco.
 SEGULIN, ulica Industria.
 ZIDAR, Rocol.
 SCHIMPF, državni kolodvor.
 SCHMELZER, juž. kolodvor.
 KAVČIČ, Sv. Križ pri Trstu.

V mešani stroki izurjena, zanesljiva

prodajalka

stara 20 let, išče službe za takoj ali pozneje v Ljubljani ali okolici. Naslov v »Prvi anončni pisarni«.

Na izbiro pošilja tudi na deželo: Krasne

BLUZE krila, kostume, nočne halje, perilo in vsako modno blago. Solidna tvrdka:

M. Kristofič - Bučar
 Ljubljana, Stari trg 9. Lastna hiša.

Neprekosljiva v
otroških oblekah
 :: in krstni opravi. ::

Edna posebnost likerja je

Zdravnik želodca.

„Zdravnik želodca“

je edina posebnost želodčnega likerja iz zdravilnih rastlin, kateri izborna upliva proti slabosti v želodcu ter ga radi tega v nobeni družini ne bi smelo manjkati.

Radi prevelike zaloge blaga dajem

20% popusta

vse pomladne najnovejše damske kostume, krila, bluze kakor tudi obleke in površnike za gospode in dečke najmodernejšega kroja.

Postrežba točna in solidna. Cene priznane nizke.

Angleško skladišče oblek

O. Bernatović, Ljubljana, Mestni trg št. 5.

KRI, Cvetoča zunanost, zdravje, 50% prihranka na denarju v gospodinjstvu, tudi na mleku, sladkorju dosežejo, dobe vsi ki ne pijejo drugega za zajutr, južno kakor dr. pl. Trnkóczy-ja **MOČ**, sladni čaj, znamko Sladlin. Dojenčki, ki se jih vzredi s sladnim, zmešanim z nekaj mleka in sladkorja, se občuduje. Ta vzreja stane polovico tega kakor druga otroška redilna sredstva. Bolezen in umrljivost ponehuje. Sladni čaj ni sladna kava, ki zgubi pri praženju na redilni vrednosti. Pohvalna ponovna naročila prihajajo dan na dan izdeljatelju: **Lekarna Trnkóczy v Ljubljani**, ki je dal vzrediti s sladnim čajem svojih osem zdravih otrok. Po pošti najmanj 5 zavojev po 1/4 kg 4 K franko. Zavojev 5 kg po 15 zavojev 10 K franko. 1/4 kg zavojev po 60 vin. povsod, tudi pri trgovcih. Glavna zaloga na Dunaju v lekarnah Trnkóczy: Schönbrunnerstrasse 100, Radetzkyplatz 4, Josefstadtterstrasse 25; v Gradecu: Sackstrasse 4.

Del. glavnic:

K 8,000.000.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.

Rez. fond nad K 1,000.000.

Štarijeva ulica št. 2, (lastna hiša)

Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu, Sarajevu, Gorici in Celju.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih

4 3/4 %

Učiteljska tiskarna

: Ljubljana, Frančiškanska ulica št. 6 :

se priporoča slavnemu občinstvu za izvršitev vsakovrstnih tiskovin. Vsled najmodernejšie uredbe izvršuje naročila najokusnejše in v najkrajšem času. — V zalogi in razprodaji ima najnovejše izborne mladinske spise, kakor tudi vse šolske, županijske in druge tiskovine.

Litografija.

Cene najnižje!

Notni stavek.